

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1996 - ΕΤΟΣ ΜΣΤ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 881 - ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ. - Τ.Κ. 106 82 ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ

ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΕΠΑΘΛΑ

«Οὐδείς στεφανοῦται ἐάν μή νομίμως ἀθλήσῃ»

[Απόστολος Παῦλος]

Τίς ἡμέρες αὐτές ἡ καρδιά τῆς χώρας μας πάλλεται καὶ σκιρτᾷ ἀπὸ συγκίνηση, χαρὰ καὶ υπερηφάνεια γιὰ τίς λαμπρές νίκες τῶν ἀθλητῶν τῆς.

Νεαρά παιδιά, μέ ἀκαταμάχητη θέλησι, ζωτικότητα καὶ ἀγωνιστικότητα, ὑποχρεῶνουν τὴν υπερφίαλη καὶ ἀλλοζόνα Δύση νά ὑψώνη κάθε τόσο τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία μέ τόν γαλανόλευκο Σταυρό τῆς καὶ νά παιανίζει τόν Ὕμνο τῆς Ἐλευθερίας, πού τόσο

ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
Τ. ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ

ἐμπνευσμένα συνέθεσε ἐπάνω στίς δαντελωτές ἀκρογιαλιές τῆς Ζακύνθου ὁ Ἑθνικός μας ποιητής.

Μά περισσότερο ἔχομε τό δικαίωμα νά καυχώμεθα γι' αὐτές τίς ἀπρόσμενες οἰκουμενικές ἐπιτυχίες περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον, ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, διότι οἱ νεαροὶ αὐτοὶ βλαστοὶ τῆς Πατρίδος μας δέν ἀπέδωσαν τί νίκες τους στὸν ἑαυτὸν τους, ἀλλὰ καθὼς οἱ ἴδιοι μέ παρ-

ρυσία ὡμολόγησαν, τίς χρεωστοῦν στὸν Θεό καὶ τοὺς Ἁγίους του!

Χωρὶς τὴν Εἰκόνα τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος πού ἔχω πάντα μαζί μου δέν θά ἔκανα τίποτε, ὁμολογεῖ μέ ἀνυπόκριτο ἐνθουσιασμό ὁ πρῶτος «χρυσός» ἀθλητής. Μέ τὴν βοήθεια τοῦ Ἁγίου Διονυσίου κέρδισα τὴν πρώτη θέσι βεβαιώνει αὐθόρμητα ὁ δεύτερος. Ἡ πίστι μου στὸν Χριστό μέ ἀνέβασε στὸ βᾶθρο τοῦ

νικητῆ δηλώνει μέ συγκίνηση ὁ τρίτος. Καὶ ὅλοι μαζί μέ τό ἴδιο πνεῦμα πίστεως σάν ἓνας ἄνθρωπος, ὁμολογοῦν ὅτι ἔφθασαν στίς νίκες καὶ τὰ χρυσὰ ἐπαθλα μέ τὴν ἀρρωγὴν τῆς θείας δυνάμεως.

Ἐάν λοιπόν, σεβαστοὶ ἀναγνώσται, οἱ ἀθληταὶ τοῦ σίβου καὶ τῶν λοιπῶν ἀγωνισμάτων κατόπιν πολλῶν κόπων καὶ μόχθων καὶ μέ τὴν δύναμι τοῦ

**ΕΚΕΙ ΠΟΥ
ΟΡΓΩΝΕΙ
Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ
ΣΠΕΡΝΕΙ Ο
ΧΡΙΣΤΟΣ**

ΑΡΧ/ΤΟΥ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΜΠΑΡΔΑΚΑ

Μή σᾶς φαίνεται παράδοξο τό γεγονός ὅτι ἐκεῖ ὅπου ὁργώνει ὁ διάβολος, πολλές φορές φυτρώνει σπόρος χριστιανικῆς πίστεως. Εἶναι μία μεγάλη ἀλήθεια, τὴν ὁποία φοβοῦνται καὶ οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις.

Ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ἀπὸ τὸν Δημιουργό του, μέ λογικό, μέ συνείδηση, μέ αἴσθησι τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Ἐτσι, μέσα στίς τόσες καὶ τόσες διαβολικὲς ἐνέργειες, μπορεῖ νά διακρίνῃ (ἂν τό θέλῃ) τίς παγίδες καὶ τὴν καταστροφή μέ τὴν ὁποία ἐπαπειλοῦνται ὅσοι ἀκολουθοῦν τὴν ὁδὸ τοῦ σκοταδισμοῦ καὶ τῆς ἀπωλείας.

Σήμερα, μέσα στὴν λαίλαπα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛ. 1

τῶν σατανιστικῶν ἐκδηλώσεων, μέσα σέ ἕνα περίγυρο τόσο μαῦρο πού θά τρώμαζε καί αὐτός ὁ Δάντης, βλέπομε καί ἀρκετά παρήγορα σημάδια, τὰ ὁποῖα εἶναι τόσο ἀπρόσμενα, ὥστε ἀφήνουν κατάπληκτους τόσο τοὺς χριστιανούς, ὅσο καί τοὺς μαυροψυχούς σατανολάτρες.

Βλέπομε, νεαρά ἄτομα νά ζητοῦν ἐνημέρωση ἐπάνω σέ θέματα πίστεως. Βλέπομε ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἠσχολήθησαν μέ τήν Ἐκκλησία, νά προσπαθοῦν νά ἐνημερώνωνται καί νά προστρέχουν στίς τάξεις της, ἀναζητώντας τήν γαλήνη πού δέν μπόρεσαν νά βροῦν πουθενά ἄλλοι!! Βλέπομε μέ δέος, μέ θαυμασμό καί ἐλπίδα, τήν ἀνθρωπότητα νά «ψάχνεται»!!

Τί σημαίνει αὐτό; Αὐτό, ἀπλούστατα, σημαίνει ὅτι ὁ ἀνθρώπος, βλέποντας μπροστά του τό βάραθρο στό ὁποῖο τόν ὀδηγοῦν οἱ σκοταδισταί τῆς ἐποχῆς μας, ψάχνει νά βρῇ τήν σιγουριά, τήν γαλήνη, στό ἥθερο λιμάνι τῆς Πίστεως!! Καί ἐπαληθεύεται ἔτσι, περιτράνω, ἡ φράση τοῦ τίτλου μας.

Ὁ σατανᾶς, μέ τήν σκοτεινὴ τακτική του, πραγματικά ὀργώνει τήν ἀνθρωπότητα, στήν προσπάθειά του νά συλλέξῃ ὅσες ψυχές μπορεῖ περισσότερες καί νά τίς ὀδηγήσῃ στήν ἀπώλεια. Ἐδῶσε ἐντολή στό ἐπὶ τῆς γῆς ὄργανά του, νά δημιουργήσουν ἕνα βομβαρδισμένο τοπίο!! Οἱ ὁπαδοί του τρέχουν σάν... δαιμονισμένοι καί προσπαθοῦν νά καταστρέψουν τοὺς σπόρους ἢ νά τοὺς ἐμποδίσουν νά πέσουν ἐπάνω στό χῶμα...!

Ὅμως, τό κουρασμένο χωράφι μέσα στό ὁποῖο ζιζάνια ἔχουν φυτρώσει εἶναι ἔτοιμο νά δεχθῇ τόν σπόρο... Καί ἐπαδῇ τό κακό, τό σκοτάδι, δέν ἔχει ΘΕΣΕΙΣ ἀλλά εἶναι ΑΡΝΗΣΙΣ καί ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ, δέν ἀποτελεῖ σπόρο...

Δέν ἔχει σπόρο τό κακό. Δέν εἶναι σπόρος ὁ ἀντίχριστος... Εἶναι μόνο ἄρνησις.

Εἶναι ἡ προσπάθεια νά ἀποτραπῇ ἡ ἐξάπλωση τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Παρά τήν λυσσασμένην προσπάθεια αὐτῶν τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, νά ἀποτρέψουν τόν Θεοῦ Λόγο νά γίνῃ ὁ νέος ΣΠΟΡΟΣ πού θά δώσῃ τοὺς νέους καρπούς στό ἀνασκαμμένο χωράφι τῆς

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΟΡΓΩΝΕΙ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΣΠΕΡΝΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

ἀνθρωπότητος, ἡ Θεία Οἰκονομία ἔχει προβλέψει τὰ πάντα. Μέσα στά αὐλάκια πού ἀφήνει πίσω του τό καταστρεπτικό ἄλτροι τοῦ ἀντιχρίστου, μέσα σ' αὐτά τὰ βαθεῖα αὐλάκια στά ὁποῖα ὁ ἀντίχριστος ἐπιθυμεῖ καί ἐπιδιώκει νά «χώσει» αὐτήν ταύτην τήν Πίστη μας γιά νά τήν θάψῃ, πέφτει ὁ σπόρος τοῦ Θεοῦ Λόγου, ἀνανεώνοντας καί τήν χλωρίδα τοῦ χωραφιοῦ.

Καί πίσω ἀπὸ τό ἄλτροι, ἀντί νά μείνουν οὐόλοι ἀπὸ ἄγονο χῶμα, σαπίζουν μέσα στά αὐλάκια του τὰ χόρτα πού προϋπήρχαν, καί ξεπετιέται νέα ζωή! Ξεπετιέται ἰσχυρή, ἀνίκητη, δυνατή, αἰώνια ἡ Ὁρθόδοξη Πίστη, κάνοντας καί αὐτούς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν παρασυρθεῖ ἀπὸ τίς οειρῆνες τοῦ οἰκουμενισμοῦ καί εἶχαν προσχωρήσῃ σὲν βατικανόδουλο νεωτεριστικό λαβύρινθο τῆς ἀπωλείας, νά ἐπιστρέφουν στήν Πίστη τῶν Πατέρων μας!!

Οἱ ἀνθρώποι βλέπουν... Ἐχουν λογική... Ἐχουν συνείδηση καί ὅλοι οἱ πλανηθέντες προσέρχονται καί δηλώνουν... συμπάθεια (στήν ἀρχή) καί πίστη (ἀργότερα) στό Πάτριον Ἑορτολόγιο.

Οἱ πλείστοι τῶν παραπλανηθέντων χριστιανῶν, ἔχουν ἀγαθὴ προαίρεσι. Θέλουν τήν Ὁρθόδοξία, θέλουν νά εἶναι πιστοὶ σὲν Θεοῦ Λόγο, θέλουν νά εἶναι καί αὐτοὶ μέσα στό «Μικρὸ Ποίμνιο» πού θά μπορέσῃ νά σωθῇ!! Καί βλέποντας τό καταστρεπτικό ἄλτροι τῶν ὀργάνων τοῦ ἀντιχρίστου νά καταστρέφῃ, νά δημιουργῇ χάος, περιμένουν ἀπὸ τοὺς πνευματικούς τους ταγούς κάποια ἀντίδραση... κάποιον ἀγῶνα...!!

Καί ἀντί γιά ἀγῶνα βλέπουν... ὄχι μόνο συνθηκολόγησι ἀλλά καί συνεργασία μέ τίς σκοτεινὲς δυνάμεις! Καί

τρομάζουν. Καί σκέπτονται τήν ψυχὴ τους. Καί σκέπτονται τίς εὐθύνες τους. Καί τότε, κοιτάζουν γύρω τους ψάχνοντας γιά... σανίδα σωτηρίας. Καί τό μόνο πού τοὺς ἀπομένει, τό μόνο πού τοὺς ἡρεμεῖ, εἶναι ἡ Ὁρθόδοξία!

Ὁ ἀντίχριστος ἀνασκάπτει τό ἔδαφος μέ καταστροφικὴ μανία!!

Προσπαθεῖ νά καταστρέψῃ τὴ γῆ! Προσπαθεῖ νά ἀφανίσῃ κάθε μορφὴ ζωῆς μέσα στό χωράφι τῆς πλάσης! Καί στήν προσπάθειά του αὐτῇ, λειτουργεῖ, ἄθελά του, βέβαια, ὡς καταστροφεὺς τῶν ζιζανίων, πού εἶχαν... φυτρώσει ὑπὸ τήν μορφὴν αἱρέσεων κ.λπ., ἐνῶ παραλλήλως, ἐξασφαλίζει γόνιμο ἔδαφος, καθαρὲς ψυχὲς καί ἔτοιμους νά δεχθοῦν τόν Θεοῦ Λόγο ἀνθρώπους, πού ἀντιλαμβάνονται τοὺς κινδύνους στοὺς ὁποίους τοὺς ὀδηγεῖ ὁ ἴδιος διὰ τῶν ὁπαδῶν του, πού προσπαθοῦν νά προετοιμάσουν τήν ἔλευσίν του!

Καί μέσα στό αὐλακωμένο, μέ σκληρὸ τρόπο, χωράφι τῆς οἰκουμένης, πέφτει ὁ Θεὸς Λόγος!

Καί ἐμεῖς... συνεχίζομε νά εἴμαστε αὐτοὶ πού κουβαλᾶνε τό λίγο νερό πού χρειάζεται γιά νά σκάδῃ τό ἄλτροι τοῦ ἀντιχρίστου πιὸ γρήγορα καί νά προλαβαίνῃ νά «τσακίξῃ» τοὺς σπόρους πρὶν νά καρπίσουν! Γινόμαστε δηλαδή οἱ «νεροκουβαλητάδες» τοῦ ἀντιχρίστου μέ τήν ἀκριτὴ καί ἐπιπόλαιη συμπεριφορὰ μας!! **Μέ τίς διαιρέσεις καί μέ τό μίσος μας!! Μέ τὴν ἔλλειψη ἀγάπης καί φιλαδελφείας!**

Μάλιστα!! Μὲ τό νά μὴ θέλωμε νά κατανοήσωμε τό πόσο δυνατοὶ μπορούμε νά φανούμε ἀπέναντι στὴ λαίλαπα τοῦ σατανᾶ, γινόμαστε νεροκουβαλητὲς του!! Μὲ τὴν διχόνοιά μας, εἴμαστε ὅτι τό καλύτερο γι' αὐτόν!

Ἄν ἐνωθοῦμε, θά γίνωμε στό τέλος, ὁ τεράστιος καί ἰσχυρὸς, συμπαγὴς δόλος χῶματος, πού δέν θά ἐπιτρέψῃ πλέον, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα στό ὑνὶ τοῦ σατανᾶ νά κινήται ἀνασκάπτοντας τό χωράφι τῆς οἰκουμένης, γιά νά δώσωμε τόν καιρὸ σὲν Σπόρο τοῦ Θεοῦ Λόγου νά καρπίσῃ καί νά καταστήσῃ τό χέρσο χωράφι, ἕναν ὀλάνθιστο, καρπερὸ καί μυρωδάτο κῆπο, ὅπου ἡ ζωὴ θά λάμπῃ καί ὁ θάνατος μαζί μέ τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ σκότους, θά εὐρίσκωνται ἐκεῖ πού ἀνήκουν!! Στὸ σκοτάδι!

ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΕΠΑΘΛΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛ. 1

Χριστού ως οι ίδιοι βεβαιώνουν, κατακτούν αυτά τα άργυρόχρυσα πλήν φθαρτά έπαθλα των αγώνων, διερρωτώμεθα πόσες φορές περισσότερο έχουν υποχρέωσι ν' αγωνίζονται όσοι έχουν επιλεγεί ν' ανέλθουν τας ιεράς βαθμίδας του Όρθοδόξου Κλήρου και νά περιβληθούν αντί στεφάνων και μεταλίων τήν περικεφαλαίαν του Αγίου Πνεύματος και τόν άφθαρτον χιτώνα της θείας δικαιοσύνης; Και όμως! Ένώ οι πρωταθληταί του στίβου ιδρώνουν, κοπιάζουν και θυσιάζουν τς άτομικές τους απολαύσεις στόν βωμό του επιδιωκομένου σκοπού, οι κληρικοί μας ές αντίθετου και ιδιαίτερα οι αυτοχρισθέντες «Γνήσιοι» Αρχιερείς μας, όχι μόνο δέν αγωνίσθηκαν νομίμως γιά ν' αποκτήσουν τά έπαθλα (Μίτρες, Έγκόλπια κ.λπ.) των υποτιθέμενων κόπων τους, άλλ' άφου παρανόμως τά οικειοποιήθηκαν, συνεχίζουν μέ άδιαντροπία νά άσβεβούν και νά σκανδαλίζουν σέ καθημερινή πλέον βάσι τό ποίμνιόν τους.

Θά μπορούσε άραγε ό **Πύρρος Δήμας** νά σπκώσθ όλο αυτό τό υπέρογκο ύλικό βάρος, άν σέ καθημερινή βάση μοιραζότανε ή ζωή του μέ 20-30 καλογριές; Θά κατόρθωνε ό **Μελισσανίδης** νά υπερκεράσθ σπίν ενόργανη γυμνασική τούς άντιπάλους του, εάν καταφρονούσε τς συμβουλές και τά προσιάγματα του Έρωνα-προπονητή του, και πίστευε ότι χωρίς αυτόν θά κέρδιζε τό χρυσό μετάλλιο; Ή μήπως ό περίφημος θαλάσσιος άθλητής **Κακλαμανάκης** θά συμπεριλαμβάνετο στους «χρυσούς» άθλητές, εάν όλοσδιόλου δέν κατήρχετο στόν στίβο της μάχης, άλλ' άπλως υπέκλεπε τό χρυσούν έπαθλο νύκτα από τήν αίθουσα των μεταλλίων και παρουσιάζετο τήν έπομένη νά τό φορή έπιδεικτικά στό στήθος του και νά διαλαλέι ότι άξίως τό απέκτησε;

Θά συμφωνήσετε λοιπόν και σεις και' ανάγκην μαζί μου, φιλόχριστοι άναγνώσται, ότι οι μέν άθληταί των φθαρτών και προσκαίρων βραβείων τά κερδίζουν διά της νομίμου όδοϋ, οι δέ στραπώται του Χριστού μετέρχονται κάθε μέσον πονηρίας και άγυρτίας γιά ν' ανέλθουν σπίν ύψηλοτάτη βαθμίδα της Ίερωσύνης και νά ίκανοποιηθούν έτσι τήν άκόρεστη κενοδοξία τους.

Διά τουτο άλλοι χειροτονήθηκαν ύπογράφοντας δεσμευτικές συμφωνίες, άλλοι χωρίς τήν συγκατάθεσι

του Έρωναί τους, άλλοι παρουσιάσθηκαν έν μι ά νυκτί μέ τά Έπισκοπικά ένδύματα, άλλοι άφοσιώθηκαν σίς καλογριές τους και συνταυτίσθηκαν μέ τόν...έκλεκτό ποδόγυρο κυριών και δεσποινίδων, άλλοι χειροτονούσαν και προστάτευαν τούς άνηθίκους και τούς σχιζοφρενείς κι' έτεροι μοιχοεπιβατούσαν σίς Έπισκοπές των άλλων, γιά νά πολλαπλασιάζουν τά άργύρια του κορβανά τους. Όλοι λοιπόν αυτοί οι θεορπαίκτες και διειστραμμένοι Αρχιερείς μετέτρεψαν τόν εύγενή στίβο των Όμολογητών Πατέρων μας, σέ μία πραγματική ζούγκλα άγρίων θηρίων, σ' ένα άληθινό χοιροστάσιο.

Αυτοί έσπειραν τά ζιζάνια του δικασμοϋ, αυτοί τόν διαίρεσαν σέ άλληλομισούμενες παρατάξεις, αυτοί έκήρυσαν πρωτοφανείς αίρετικές δοξασίες, αυτοί δέν άφησαν τίποτε τό όρθόν όρθιον!

Κι' έπειδή σάν τούς τυφλοπόντικες και τούς Μασόνους δέν μπορούν ν' άντικρύσουν κατάματα τήν αλήθεια, δέν υποφέρουν ν' άκούν τς παρανομίες τους, δέν άντέχουν τόν έλεγχο από τά όρθόδοξα αγωνιστικά έντυπα, κλείνουν έρμηνικά τς πόρτες των αισθήσεών τους, κλειδαμπαρώνουν τήν φωνή της συνειδήσεώς τους μέσα στα κατάβαθα του ύποσυνειδήτου των και παραδίδονται σίς σειρήνες του περιγυρου των αύλοκολάκων, που τούς άποκοιμίζουν λέγοντάς τους ότι αυτοί άποτελούν τήν Έκκλησία του Χριστού και τό «μικρόν ποίμνιον» και μακρυνά τους σωτηρία δέν ύπάρχει!

Αυτή τήν διαβολική Έκκλησιολογία τήν πρωτοδίδαξαν οι Χριστοκτόνοι Έβραίοι μέ τό νά έγκληματοϋν και ταυτοχρόνως νά κηρύττουν, ότι άποτελούν τήν έκλεκτήν μερίδα και τόν περιούσιον Λαόν του Θεοϋ, γιά νά εισπράξουν εκείνα τά άμείλικτα Εϋαγγελικά «Ούαί» και τό αίώνιον άνάθεμα.

Τήν ίδια έκκλησιολογία διεσάλπιζε μέ τά γνωστά έπακόλουθα στους έσχατους καιρούς ό οίκουμενιστής Τόμπρος και ό άβουλος ύποτακτικός του Ματθαίος Καρπαθάκης.

Τήν αυτή εϋαγγελίζονται σήμερα οι Νεο-Ματθαίται Φαρισαίοι της Σατωβριάνδου 31.

Στους τελευταίους δίχως καμμία άμφιβολία άντί έπάθλων έχουν άπονεμηθεί τά δακτυλίδια των άρραβώνων τους μέ τήν αίώνια κόλασιν!

Τό ἐκκλησιαστικόν πρόβλημα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Μεθ' ὅλας ταύτας τὰς ἀντιρρήσεις τῶν λοιπῶν Πατριαρχείων καί ἐνῶ ἦτο κατάδηλον ὅτι ταῦτα δέν ἦσαν διατεθειμένα νά ἀποδεχθῶσιν τήν μεταρρυθμίσιν καί ὅτι ἐπομένως θά ἐπῆρχετο ἡ διαίρεσις τῆς «Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας», ἐν τούτοις ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν δέν ἐσπευσεν ἐνεργοῦσα πρὸς ταχύτεραν ἀποδοχήν τῆς μεταρρυθμίσεως, χωρὶς κανεῖς λόγος νά διάζει αὐτήν, λόγος σοβαρός ἐκκλησιαστικός ἀνυπερέβλητος. Τό λεγόμενον Πανορθόδοξον Συνέδριον τό ὅποῖον ὁμως ἀπετελέσθη ἀπὸ ἕξι 6 μόνον Μητροπολίτας τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου (ἐκ τῶν 91 τοιούτων), ἀπὸ ἑνα λαϊκόν καθηγητὴν τῶν Μαθηματικῶν τοῦ Πανεπιστημίου Βελιγραδίου καί ἑνα Ρουμάνον Γερουσιαστήν, καί σὺν ὅποῖον δέν ἔλαβε μέρος οὐδεμία ἄλλη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία πλήν τῆς Ἑλλάδος - μετὰ μακρὰν συζήτησιν κατέληξε καί αὐτό εἰς τὴν ἑξῆς ἀπόφασιν, ἡ ὁποία ἦτο ἐγκληματική, διό καί τὴν παραθέτομεν παρακάτω μόνον καί μόνον, νά γνωρίσουν οἱ Χριστιανοί, πού τοὺς ὡδηγοῦσαν οἱ λεικοποιμένες τοῦ Βοσπόρου καί τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

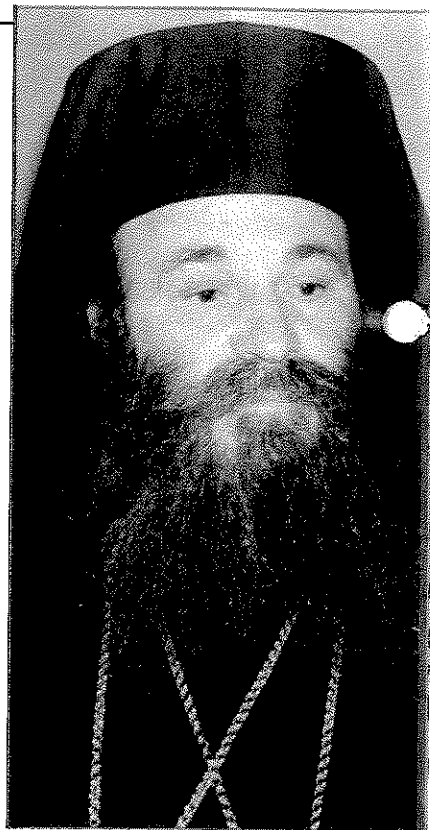
«Ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ ἄρσις τῆς μεταξὺ τοῦ Θρησκευτικοῦ καί τοῦ Πολιτικοῦ ἡμερολο-

γίου διαφορᾶς εἶναι ἀνάγκη ἀναπόφευκτος καί ὅτι οὐδέν κανονικόν κώλυμα ὑπάρχει διὰ τῆ διόρθωσιν τοῦ ἐν χρήσει Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου κατὰ τὰ δεδομένα τῆς Ἀστρονομικῆς Ἐπιστήμης, ὁμοφώνως δέ ἀποφασίζει τὴν διόρθωσιν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου ὡς ἑξῆς: ἀπαλείφονται αἱ 13 ἡμέραι τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου... οὕτως ἡ 1^η Ὀκτωβρίου 1923 θά λογισθῇ ὡς 14^η Ὀκτωβρίου 1923. Αἱ ἀκίνητοι ἑορταὶ θά ἔχουσι τὴ ἡμερομηνίαν ἣν εἶχον μέχρι σήμερον. Αἱ δέ κινηταὶ ἑορταὶ θά καθορίζωνται ἐκ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις, αἵτινες διατηροῦνται ἁθικτοί, τό Πάσχα θά ἑορτάζεται τὴν Κυριακὴν, ἥτις ἔπεται τῆς πρώτης πανσελήνου μετὰ τὴν ἑαρινὴν Ἰσημερίαν»,

ᾧ ὡρίσθη λοιπὸν διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ ἄνω Συνεδρίου ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως τοῦ νέου ἡμερολογίου ἡ πρώτη Ὀκτωβρίου 1923.

Καί τοῦτο ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ προήρχετο ἡ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καί ἐφηρμόζετο αὐτό συγχρόνως παρ' ὅλων τούτων ἵνα μὴ διασπασθῇ ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπομένως ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου ἡμερολογίου ἀπεφασίσθη καί ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου τούτου ὑπὸ τὸν σιωπηρὸν ὅρον τῆς συναι-

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου

νέσεως καί τῶν λοιπῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Διὰ τοῦτο καί δέν ἐφηρμόσθη τὴν 1^η Ὀκτωβρίου 1923, διότι ὅταν ἔφθασεν ἡ ἡμέρα αὕτη δέν εἶχεν ἐπιτευχθῇ ἡ συνεννόησις.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ὁμως Ἀθηνῶν, ἡ ἐπὶ κεφαλῇς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας δέν ἀπετράπη ἀπὸ τὴν ἔμμενον ἀπόφασιν νά ἀλλάξη ἔστω καί μόνη αὕτη τό ἐκκλησιαστικόν καθεστῶς.

Δέν ἐκάμθη οὔτε ἀπὸ τοὺς δισταγμούς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, οὔτε ἀπὸ τὰς ἐπι-

ἀπό τό 1917 μέχρι σήμερα

φυλάξεις τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου».

Ἐπέμενε νά «προσεγγίση πρὸς τὴν δυτικὴν Ἐκκλησίαν» διὰ νά δεχθῇ αὐτὴ τό εὖσημον τῆς πρωτοβουλίας. Καί ἐξηκολούθει νά πιέζει τό Πατριαρχεῖον νά ἀποχθῇ τὴν γνώμην τῆς μεταβολῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου ἔστω καί ἀπὸ μόνης τῆς Ἑλλάδος. Βία ἀκατάσχετος, παράδοξος, ἀδικαιολόγητος κινοῦσα τὴν ἐκπληξιν. Καί τὴν 5ην Ἰανουαρίου 1924 δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος (δηλαδή ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν παρισταμένη ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Συνόδου καί τῆς Ἱεραρχίας), διηπόρει διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ «Πανορθοδόξου Συνεδρίου» καί παρίστα τό ἐπεῖγον τοῦ πράγματος διὰ τὴν Ἑλλάδα». Διατί ἐπεῖγον; Ἀδηλον. Διότι ὁ ἀφερόμενος λόγος τῆς ἐπελθούσης δῆθεν συγχύσεως ἐκ τῆς Ἑθνικῆς ἐορτῆς, ἣτις δέν συνέπιπτε πρὸς τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί ἐκ τῆς ἐορτῆς τῆς 1ης τοῦ ἔτους πρὸ τῶν Χριστουγέννων κ.λπ. εἶναι ἀσήμαντος, παιδαριώδης, προσχηματικὸς, ἀνάξιος μεγάλης προσοχῆς.

Εἰς τό ἐγγράφον αὐτό τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1924 ἀπῆντησεν τό Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὴν 20ην Ἰανουαρίου 1924 διὰ τῶν ἐξῆς:

«Ἡ ὁρισθεῖσα ἐναρξὶς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου κατὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου παρελθόντος

ἔτους ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων ἀνεπίτευκτος, διὰ τὴν μὴ ὑπὸ πάντων ἀποδοχὴν τῶν ἀποφάσεων τοῦ «Πανορθοδόξου Συνεδρίου». Ἐπειδὴ ὅμως, ὡς καί ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς ὑμετέρας Μακαριώτητος σημειοῦται, ἡ ἐπὶ μακρόν, εἰσέτι παράτασις τῆς νῦν ἀνωμαλίας, πολλὴν ἀναμφιδόλως καί τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ζημίαν, συνεπάγεται καί ἀπειλεῖ, ἡ Μετριότης Ἡμῶν μετὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἐγνωμεν ἀποδέξασθαι τὴν ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ΕΙΣΗΓΟΥΜΕΝΗΝ ΓΝΩΜΗΝ περὶ ἀποδοχῆς τό γε νῦν ἔχον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νέου Ἡμερολογίου δι' ἀπάσας τὰς ἀκινήτους ἐορτάς τοῦ Ὁρθοδόξου ἑορτολογίου καί προτείνομεν πρὸς ἀποδοχὴν ὡς ἡμέρας κοινῆς ὑπὸ πασῶν τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου τὴν δεκάτην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἀρξαμένου 1924 ἔτους, εἰσηγούμενοι ὅπως αὕτη ἐν πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς Ὁρθοδόξοις Ἐκκλησίαις λογισθῇ καὶ ἐορτασθῇ ὡς 23 Μαρτίου τοῦ ἡμετέρου ἑορτολογίου». Ἐχομεν ἐκ τοῦ ἀνωτέρου τὴν ἀψευδεστέραν πιστοποίησιν ὅτι εἰσηγητὴς τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου εἶναι ἡ ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, διότι εἰσηγητὴς εἰς τὴν Ἱεραρχίαν αὐτῆς καὶ φανατικὸς καὶ ὑπέρμαχος τῆς μεταβολῆς κηρυξῆτο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος.

Πρέπει νά προστεθῇ ὅτι καί ὁ

εἰσηγητὴς τῆς ἰδέας νά συγκληθῇ ἡ Ἱεραρχία ἵνα ἀσχοληθῇ μέ τῇ ἀφομοίωσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἡμερολογίου ὑπῆρξεν αὐτός ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν. Καθ' ἣν ἐποχὴν τό κράτος ἐκυβέρνηα ὡς ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως ὁ Πλαστήρας. Καθ' ἣν τῆς Παιδείας καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὁ Σιώτης, ὁ γνωστός διὰ τὰς μετὰ τοῦ Μεταξάκη ἐνεργείας τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Σμύρνῃ καὶ ἐν Ἀθήναις. Καθ' ἣν δηλαδή ἐποχὴν τό Κράτος ἐστρατοκρατεῖτο, εὔρε τὴν κατάλληλον στιγμήν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν διὰ νά ζητήσῃ διὰ τῆς Ἱεραρχίας νά λύσῃ ἐν τόσο μέγα ζήτημα διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Διότι μόνον τότε ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως, ἡδύνατο νά ἐπιβάλῃ τὴν γνώμην του εἰς ὅλην τὴν Ἱεραρχίαν. Διὰ τοῦτο τὴν 28ην Μαρτίου τοῦ 1923 προκαλέσας σύσκεψιν εἰς τό ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος ὁ Πλαστήρας, ὁ Γονατᾶς, ὁ Ἀλεξανδρῆς ὁ Κοφινᾶς, ὁ Σιώτης, ὁ Σίδερης, ὁ τμηματάρχης τῶν ἐκκλησιαστικῶν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ἔλαβε πρῶτος αὐτός ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὸν λόγον καὶ ἐζήτησεν ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, προκειμένου νά ἀσχοληθῇ μέ τὴν ἀφομοίωσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τοῦ πολιτι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΟΠΙΣΘΕΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ

κοῦ ἡμερολογίου καὶ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Νόμου περὶ ἐνοριῶν. Ἐχρησιμοποίησε λοιπόν τὴν Ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν διὰ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν γνώμην, ἣν εἶχε περὶ ἀφομοιώσεως τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου καὶ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ὁποίας ὡς εἶδομεν τόσον ἐδιόχετο δι' οὐδὲνα ἄλλον λόγον ἢ διὰ νὰ εἶναι ὡς εἶπεν ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Κων/πόλει Συνέδριον, μεγάλη ἢ ἐντύπωσις εἰς ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον εἰς τῆς ἀδιάστου πρωτοβουλίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν προσέγγισιν τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν τῷ μέσῳ ἑνὸς ἐπαναστατικοῦ σάλου, ἐξ οὗ ἐτοιμάζετο καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἐζήτησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μέ μεγάλη ταχύτητα νὰ λύσῃ τὸ σοβαρώτερον καὶ ἀκανθωδέστερον ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα διὰ τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ἀπητεῖτο ὅλη ἡ ἡρεμία τοῦ Κράτους, ἡ ὁμαλότης ἐν τῇ χώρᾳ ἡ ψυχραιμία καὶ ἀνεπηρέαστος συζήτησις τῶν εἰδικῶν καὶ πρόπαντός ἡ ἐλευθερία γνώμης καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως. Τί συνέβαινεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τόσον σοβαρόν, τόσον ἀνυπέροβλητον, ὥστε νὰ θέλῃ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν νὰ λύσῃ τὸ μέγα αὐτὸ ζήτημα ἐν μέσῳ μιᾶς Ἐπαναστατικῆς καταιγίδος ἐν τῇ χώρᾳ; Οὐδὲν ἀπολύτως....

Εἰς μίαν ἐφημερίδα τῆς ἐποχῆς εἰς τὴν Πάτραν ἕνας «φιλαλήθης» ἐδημοσίευσεν τὴν ἀπολογητικὴν τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου ἀπηχῶν τὰς γνώμας αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Καὶ ἵνα

δικαιολογήσῃ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ σπουδὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔγραψεν ὅτι «ἐπηκολούθησεν ἀπερίγραπτος σύγχυσις» ἐκ τῆς ὑπάρξεως δύο ἡμερολογίων. Καὶ τοῦτο διότι τάχα ἡ ἑορτὴ καὶ ἡ Πρωτοχρονιά προηγήθη τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων κ.τ.λ.

Ἦσαν οὗτοι τόσον σοβαροὶ λόγοι ὥστε νὰ διακινδυνεύσῃ ἡ Ἐκκλησία νὰ χωρισθῇ εἰς δύο στρατόπεδα, νὰ διασπασθῇ ἡ ἐνότης αὐτῆς, νὰ ἀπειλῇται σχίσμα καὶ σκανδαλίζεται ἡ θρησκευτικὴ συνείδησις τοῦ Λαοῦ λέγοντας ὅτι μετὰ ἀπὸ 20 αἰῶνος «ἐφραγγέψαμεν» τὴν Ἐκκλησίαν μας ἀφομοιωθέντες πρὸς τοὺς Δυτικούς;

Ἡ μήπως δὲν ἐγνώριζεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὅτι αἱ περισσότεροι ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίου δὲν ἐδέχοντο τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου (Γρηγοριανοῦ). Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν; Καὶ ἀφοῦ ἀναμφισβητήτως ἐγνώριζε τοῦτο, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου πάντως θὰ διεσπᾶτο ἡ μέχρι σήμερον τελεία ἐνότης τῆς «Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας» διὰ τί ἔσπεργεν εἰς μόνην τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου;

Καὶ διὰ τί καὶ τοῦτο ἀκόμη διστάζοντος νὰ ἀποφασίσαι μόνου, ἐπέβλεπεν τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ διὰ γραμμάτων καὶ διὰ τηλεγραφημάτων νὰ ἀποφασίσῃ ἐπειδὴ τάχα τὸ ζήτημα ἦτο ἐπείγον;

Δὲν ἐγνώριζε δὲ ἐπίσης τὴν θέσιν εἰς ἣν εὕρισκετο τότε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἰς τὰς διώξεις ἣν ὑφίστατο ὑπὸ τοῦ Κεμάλ; Ἦτο πλέον τότε εἰς θέσιν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μετὰ κύρους νὰ

λύσῃ ζητήματα τόσον σοβαρὰ μονομερῶς, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν λοιπῶν Πατριαρχείων;

Καὶ ἐπετρέπετο νὰ ἐκλέξῃ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ ἐξαρθῇ ἐκ τοῦ χαιμαζομένου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μονομερῶς τοιοῦτον ζήτημα;

Ἴδού διατί εἶναι μεγάλη καὶ βαρυτάτη ἡ εὐθύνη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου. Τὴν θέσιν τοῦ Πατριαρχείου τὴν ἐγνώριζε καλῶς, ὥστε ὅτε τὸ πρῶτον συνήλθεν ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος τὴν 18ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1923 πρώτη πρᾶξις αὐτῆς ἦτο νὰ ἀπευθύνῃ τηλεγράφημα πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον «ἐκφράζουσα τὴν συμπάθειαν καὶ τὸν σεβασμὸν αὐτῆς πρὸς τὴν «πάσχουσαν» τὴν ἐπέβλεπε νὰ δεχθῇ νὰ ἐφαρμόσῃ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ ἀπεφάσιζε νὰ μὴν ἀκούσῃ καμμιᾶς ἄλλης ἐκκλησίας Ὁρθόδοξου τὴν φωνὴν εἰ μὴ μόνον τῆς «πασχοῦσης» καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀδυνάτου νὰ ἀποφασίσῃ μετὰ ἡρεμίας καὶ ἐλευθερίας σκέψεως οὐ μὴν ἀλλὰ νὰ ἀποφασίσῃ καὶ κανονικῶς. Ἐγνώριζε ἐπίσης ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὑπῆρχον σοβαρώταται ἀντιρρήσεις διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος καὶ μάλιστα ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ Ἱεραρχίᾳ.

Καὶ ὅτι ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀντέτεινον αἱ ἐκκλησίαι Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, Ρωσσίας, Σερβίας, Ἀγίου Ὁρους, Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Καὶ αἱ γινώμαι αὐτῶν καὶ αἱ ἀντιρρήσεις ἦσαν σοβαρώταται.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΠΑΛΑΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥΣ

π. Ἀντωνίου Γεωργαντᾶ

«Ἡ Σιωπή τῶν Χριστιανικῶν Ὁργανώσεων καὶ ἡ ἐνοχή τῶν ἐνώπιον τῆς Ἱστορίας»

(«Φ.Ο.» Νο 98 - 29/1/1951)

Εἶναι γνωστό ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας λειπορ-
γοῦν διάφοροι χριστιανικαὶ κινήσεις, αἱ
ὁποῖαι κολακεύονται νὰ πιστεύουν ὅτι εἶναι
φορεῖς τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Τοῦτο, το πιστεύ-
αμεν καὶ τὰς ἐκτιμούσαμεν. Διεψεύσθημεν ὁμως τὰς
τελευταίας ἡμέρας. Βεβαίως δὲν εἶχομεν τὴν ἀξίωσιν
ἀπὸ τὴν «Ζωή», ἀπὸ τὰς «Ἀκτίνας», ἀπὸ τοὺς «Τρεῖς
Ἱεράρχας», ἀπὸ τὴν «Καينὴ Κτίσιν» νὰ ἀνοίξουν τὰς σπῆ-
λας τῶν διὰ νὰ ὑπεραμυνθοῦν τῶν ἀπόψεών μας.

Ἐπρεπε ὁμως ὅταν ἐπληροφορήθησαν (ποῦ ζοῦν;),
ὅτι κηρύσσεται διωγμός καὶ ὥς ἐκ τούτων αἴρεται τὸ
ιδανικόν τῆς χριστιανικῆς ἐλευθερίας, ὅταν ἔμαθαν
τοὺς βιαίους ἀποσχηματισμούς ἱερέων. Ὅταν πρό
παντός ἔμαθαν τὴν σύλληψιν γέροντος καὶ ἐντίμου
Ἱεράρχου, ὅπως τοῦ πρ. Φλωρίνης, ἔπρεπε νὰ κακί-
σουν τὰ βάρβαρα αὐτὰ μέτρα τῶν διωγμῶν. Χριστι-
ανισμός δὲν θὰ πῇ φιλολογία, ἀλλὰ κυρίως δρᾶσις καὶ
ζωή. Ἀντίδρασις κατὰ πάσης παρεκκλίσεως ἀπὸ τὰς
χριστιανικὰς ἰδανικάς καὶ ἐπομένως κατὰ τῆς ἀντιχι-
στιανικῆς διώξεως.

Πῶς νὰ τολμήσουν νὰ συστήσουν ἀγάπην; Πῶς
θὰ τολμήσουν νὰ διαβεβαιώσουν διὰ τὸ μεγαλεῖον
τῆς χριστιανικῆς ἐλευθερίας, ὅταν τόσον ἀδιαμαρτυ-
ρήτως ἀνέχονται καταστάσεις μίσους καὶ δουλείας;

Φιλολογία λοιπὸν ἀπλῆ ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν
περιεχόμενον τῶν χριστιανικῶν κινήσεων;

«Στῶμεν καλῶς»

(«Φ.Ο.» Νο 99- 26/2/1951)

Ὁ Πανιερώτατος πρόεδρος συνελήφθη· οἱ ἀρχιε-
ρεῖς μας διώκονται, οἱ ἱερεῖς μας συλλαμβάνονται· οἱ
ναοὶ κλείονται. Ὁ διωγμός γενικεύεται. Ἴσως δια-
λυθῶσιν καὶ αἱ λαϊκαὶ ὁργανώσεις. Πάσῃ θυσίᾳ εἰς
τὰς Ἀθήνας θὰ ὑπάρχῃ κατευθύνον κέντρον· πάντως
ἄς ἔχουν ὑπ' ὄψιν τὰ παραρτήματα τὰ ἑξῆς: 1) Νὰ μὴν

ἀνεχθοῦν οὐδένα συμβιβασμόν. 2) Νὰ μὴν ὑποκεί-
ψουν εἰς ἀπειλὰς ἢ κολακείας. 3) Νὰ ἐνισχύσουν τὰς
τοπικάς τῶν ἐκκλησιαστικὰς ὁργανώσεις. 4) Νὰ μὴν
ἐνισχύσουν τοὺς ἀντιπάλους μας οὔτε ἠθικῶς δεχό-
μενοι τὰς εὐλογίας τῶν, οὔτε καὶ ὕλικῶς ἔστω καὶ διὰ
τῆς ἀγορᾶς ἐνός κερικοῦ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν. Μὲ τὰς
γραμμάς αὐτάς, ἄς ἀναπτύξουν τοπικὴν πρωτοβουλίαν
καὶ ἄς εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ νικήσωμεν. Τίποτε δὲν θὰ
κάμψῃ τὸ λαϊκὸν θρησκευτικὸν φρόνημα. Καὶ ὅταν
κάποτε οἱ σημερινοὶ διδῶνται μας παρουσιασθοῦν ὥς
ἐπαῖται διὰ νὰ ζητήσουν τὴν ψῆφον μας, ἄς μὴν ξεχά-
σωμεν τὰς ταλαιπωρίας μας. Διότι τότε θὰ εἴμεθα ἄξιοι
τῆς τύχης μας.

«Ἀπόρθητον Ὁχυρόν»

(«Φ.Ο.» Νο 100 - 19/3/1951)

Ὁ ἀγὼν καθ' ἐκάστην διεξάγεται σκληρότερον. Οἱ
ἀντίπαλοί μας, χρησιμοποιοῦν τὰ πάντα. Ἡ συκοφα-
νία, τὸ ψεῦδος, ἡ περιφρόνησις καὶ τέλος αὐτὴ ἡ ὥμη
καὶ βάρβαρος βία ἀποτελοῦν τὰ συνήθη ὄπλα τῶν.

Ἐάν εἰς αὐτὰ προσθέσωμεν τὴν ὕλικὴν δύναμιν
τῶν ἀντιπάλων μας, τὴν κοινωνικὴν τους κατάστασιν
καὶ προπαντὸς τὴν συμμαχίαν μιᾶς ἀβούλου καὶ ἀσπύ-
ργου κυβερνήσεως, ἀσφαλῶς ἀντιλαμβανόμεθα, ὅτι ὁ
διεξαγόμενος ἀγὼν εἶναι ἀπολύτως ἄνισος. Διὰ νὰ
χρησιμοποιήσωμεν μίαν παραστατικωτέραν ἑκφρα-
σιν, οἱ μὲν ἀντίπαλοί μας χρησιμοποιοῦν ὅλα τὰ σύγ-
χρονα στρατηγικά μέσα, ἀεροπορίαν, βαρὺ πυροβο-
λικόν, ὄλημους καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐνῶ ἡμεῖς μαχόμεθα μὲ
τὸ καριοφύλι τοῦ 1821!

Καὶ ἐν τούτοις, (ποῖος θὰ τὸ ἤλπιζε;) τὸ ἀποτέλεσμα
τοῦ ἀγῶνος εἶναι ἀπολύτως ἀντίθετον ἀπὸ τὰς προσ-
δοκίας τῶν ἐπιτεθέντων. Συνέλαβον καὶ ἐξώρισαν εἰς
ἀπόκρημνον καὶ πανύψηλον ὄρος τῆς Μυτιλήνης τὸν
πάλλευκον ἡγέτην μας. Ἀπεσχημάτισαν καὶ ἐκακο-
ποίησαν κατὰ τὸν βαναυσότερον τρόπον τοὺς κληρι-
κοὺς μας. Ἐκλείσαν κατὰ τὸν μανιακώτερον τρόπον
τοὺς ναοὺς μας. Ποῖον ὁμως ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα;

Μήπως παρέσυραν τὸν κύριον ὄγκον τῆς δυνάμεώς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΟΠΙΣΘΕΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ

μας; Μήπως ήρθιμσαν μεταξύ τών ἐκκλησιασμάτων των τούς Χριστιανούς μας; Μήπως κατέκτησαν τήν συμπάθειαν καί τήν συνείδησιν τών παλαιομερολογιτών; Τά γεγονότα βοοῦν χιλιάκις ΟΧΙ. Ὁ λαός μας μάχεται τήν μάχην τῆς πίστεως. Συγκεντροῦνται χιλιάδες εἰς ἓν σημεῖον τών Ἀθηνῶν καί διαλύονται βιαίως ὑπό τῆς Ἀστυνομίας. Καί ἐνῶ θά ἀνέμενε κανεῖς νά τρομοκρατηθοῦν τά χριστοφόρα αὐτά πλήθη, αἴφνης τά συναντᾷ καί πάλιν μαχητικώτερα εἰς ἄλλον σημεῖον. Πλατεῖα Συντάγματος, Ἀνάκτορα, Ἀρειος Πάγος, Ἅγιος

Ἰωάννης Λεμονᾶς, Ἅγιος Μηνᾶς Ἀμφιάλης, ἀποτελοῦν κεφάλαια Δόξης καί Θριάμβου εἰς τήν Νεωτέραν Ἱστορίαν τοῦ Ἀγώνος μας!

Τί ἐπέτυχον λοιπόν οἱ δίδωται μας; Τίποτε. Ἀλλά μήπως κατόρθωσαν νά κερδίσουν τοῦλάχιστον τήν κοινήν γνώμην; Ἐδῶ ἐσημείωσαν παταγώδη ἀποτυχίαν!!! Οἱ ἐκλεκτότεροι ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου ἤνοιξαν τās στίλας των διά τό δίκαιόν μας καί τήν ἀλήθειαν. Ἀλλά καί ὁ ἐπαρχιακός Τύπος ἐπῆρε τήν ἀρμόζουσαν θέσιν ἀγωνιζόμενος καταγγέλων τήν ἀστοχίαν τών βαρβάρων καί ἀνελευθέρων μέτρων τῆς κυβερνήσεως.

Ἀλλά τό δίκαιόν μας ἀνεγνωρίσθη καί πέραν τών ὁρίων τῆς πατρίδος μας! Ἑλληνόφωνοι καί ξενόφωνοι ἐφημερίδες διεκήρυξαν ὅτι τό Παλαιομερολογικόν ἀπέδειξε ὅτι εἰς τήν Ἑλλάδα δέν ὑπάρχει ἐλευθερία. Τό «Φιγκαρό» τών Παρισίων. Ἡ «Ἀτλαντίς» καί ὁ «Ἐθνικός Κήρυξ» Νέας Ὑόρκης, δημοσιεύουν δριμύτατα ἄρθρα ἐναντίον τῆς κυβέρνησης.

Τέλος, καί ἀπό τούς κόλπους τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας ἠκούσθη βαρυσήμαντον «κατηγορῶ» καί δῆ ἀπό ἄνδρα τῆς περιωπῆς καί τοῦ κύρους τοῦ ἱεροκήρυκος Αὐγουστίνου Καντιώτου! Ποῖος δέν ἐμελέτησε τό περίφημον ἄρθρον του «Ποῦ θρησκευτική ἐλευθερία;» καί δέν ἠσθάνθη σεισμικάς δονήσεις ἐνθουσιασμοῦ καί ἀνεκλαλήτου χαρᾶς; Ποῖον λοιπόν ὑπῆρξε τό κέρδος τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας; Νά καταπέση εἰς τήν συνείδησιν τοῦ λαοῦ μας καί τῆς παγκοσμίου συνειδήσεως!!!

Καί ὅλα αὐτά συμβαίνουν διότι ἡ ὀρθόδοξος συνείδησις τοῦ φιλελευθέρου λαοῦ μας εἶναι ἀπόρθητον ὄχυρόν.

Ἡ διαπίστωσις αὐτή μᾶς γεννᾷ βασίμους ἐλπίδας νίκης καί θριάμβου. Ἡ νίκη αὐτή δέν θά εἶναι συνέπεια τών ἱκανοτήτων μας, ἀλλά καρπός τών μεγαλειωδῶν ἰδανικῶν τῆς ὀρθοδοξίας καί ἐλευθερίας. Τιμή εἰς ὅσους ἀγωνίζονται χάριν τών ἰδανικῶν αὐτῶν.

Ναί, τίποτε δέν θά κάμψῃ τήν ἀντίστασιν μας. Καί τό κλείσιμον τών γραφείων, καί ἡ σύλληψις καί δίωξις τών παραγόντων, δέν θά ὠφελήσουν τούς διώκτας μας καί δέν θά ἐκπορθήσουν τό ὄχυρόν. Δέν θά τό ἐκπορθήσουν διότι τό ὄχυρόν αὐτό εὑρίσκεται εἰς τήν συνείδησιν μας· καί ἡ συνείδησις αὐτή εἶναι ἀκατάβλητος...

Ὅταν κάποτε ὁ στρατός τῆς ἀγωνιζομένης Ὀρθοδοξίας καταπαύσῃ τόν ἀγῶνα καί ἐορτάσῃ τήν νίκην, ἴσως εὑρεθῇ ἀριθμητικῶς ὀλιγώτερος. Εἶναι φυσικόν. Ποιῶν ἕνα στράτευμα, δέν ἐπιστρέφει ὅσον ἀνεχώρησεν. Ἄλλοι θά ἔχουν πέσει εἰς τό πεδῖον τῆς. Ἄλλοι θά ἔχουν τραυματισθῇ καί ἄλλοι ἴσως ἔχουν λιποτακτῇ. Τιμή εἰς τούς πρώτους· αἰσχύνῃ εἰς τούς τελευταίους. Δέν μᾶς τρομάζει. Ἐκεῖνο πού μᾶς ἐνθουσιάζει καί μᾶς μεθάει ἀπό μαχητικό μένος εἶναι ἡ διαπίστωσις ὅτι κατέχωμεν ἕνα ἀπόρθητον ὄχυρόν.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΠΙΣΗΜΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ:
ΓΕΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ

Νομίμως ἐκπροσωπούμενου
ὑπό τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.
Σεβ/τάτου Μητροπολίτου
Γ.Ο.Χ. Ἀχαρνῶν καί Ν.
Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΤΟΣ 32 -
Τ.Κ. 106.82 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ.: 3828280 - 3647365
- FAX: 3828280

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Σεβ/τατος Χίου
κ. Στέφανος

**ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ:**
Ἀρχ/της Εὐθύμιος
Μπαρδάκας
Ἀρχ/της Γερόντιος
Λουδάρος
Μοναχός Νικόδημος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Ἑσωτερικοῦ:
Ἑτησίᾳ δραχμαὶ 1000
Ἑξωτερικοῦ: Ἑτησίᾳ
δολλάρια Ἀμερικῆς 50
Τιμή φύλλου δρχ. 100

**ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ -
ΕΚΤΥΠΩΣΗ**
ΣΤΙΛΒΗ Ε.Π.Ε. - Γερανίου 7α
Ὁμόνοια ΤΗΛ.: 5241112

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πέθανε στις 22.7.96 ο «Πατριάρχης» Ἀλεξανδρείας Παρθένιος. Ὁ ἀποθανὼν διέσυρε παγκοσμίως τὸ ἀξίωμα του, ἐσπίλωσε τὸν θρόνο του καὶ ἐκήρυξε «γυμνὴ τῇ κεφαλῇ» πλῆθος αἰρετικῶν δοξασιῶν, κατὰ παραγγελίαν τῶν σκοτεινῶν Κέντρων τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἀνεκήρυξε τὸν ἀπατεῶνα Μωάμεθ ὡς Προφήτη, ἐξήλωσε τὴν... δόξα τῶν προτεσταντιστῶν παπαδίνων, προσκύνησε τὴν αἰρετικὴ πανσπερμία τῆς Δύσεως.

Ἀποτελεῖ, ἴσως, τὴν πιὸ σκοτεινὴ ἐκκλησιαστικὴ μορφή τοῦ αἰῶνα μας κι' ἀνεπιφύλακτα ἦτο ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους αἰρετικούς Πατριάρχες πού πέρασαν ἀπὸ τὸν μαρτυρικὸ θρόνον τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου.

Ἡ Ματθαϊκὴ Μονὴ Κερατέας... κόσμησε καὶ πάλιν τίς ἡμερήσιες ἐφημερίδες μέ τὰ σκάνδαλά της. Ἐξαγριωμένοι ρασοφόροι, χορὸς ἀπὸ πλανεμένους ὁπαδούς τῆς

Τὴν 25/4/1996 ὁ εὐλαβέστατος Ἱεροδιάκονος Στέφανος προήχθη σὲ Ἱερέα. Τὸ στιγμιότυπο εἶναι ἀπὸ τὴν χειροτονία του, ἐνθα δέχεται εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἀπὸ τὸν χειροτονήσαντα Μητροπολίτην Χίου κ. Στέφανον Τσίκουραν.

Κερατιώτικης παράταξης, ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους στὰ Δικαστήρια τῆς Εὐελπίδων ὑποστηρίζοντας μέ

πείσμα τὴν παραμονή τοῦ Ἀνδρέα μέσα σέ... 300 καλογριές!..

Τὴν δόξα πολλοὶ «Γ.Ο.Χ.» ἐμίσησαν, τό

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ

χορήμα καί τίς καλο-
γοιές... οὐδείς!...

Πρός τιμήν του ό διευθυντής του **Οικονομικού Ταχυδρομίου, Γιώργος Μαρίνος** στο τεύχος της 18/7/1996 υπεραμύνεται του Έλληνικού Συντάγματος που επιτάσσει την κανονική στρατιωτική θητεία όλων των Έλλήνων Πολιτών σέ πείσμα των έδριοκίνητων «**αντι-ρησιδών συνειδήσεως**». Αντιγράφουμε τίς απόψεις του κ. Μαρίνου συγχάιροντες τόν έλλεκτό δημοσιογράφο για τίς θέσεις του αυτές.

«Τό Σύνταγμα της Ελλάδος του 1975 (όπως αναθεωρήθηκε τό 1986) προβλέπει στο άρθρο του 4 παρ. 1 ότι «Οί Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου». Άρα δέν μπορεί κάποιος Έλληνες (λ.χ. οί αντιρησιδές συνειδήσεως) νά είναι πιο ίσοι από τούς άλλους, κατά την Όργανελική διάκριση της Φάρμας των ζώων.

Τό ίδιο άρθρο στην παρ. 6 όρίζει ρητά: «Κάθε Έλληνας που μπορεί νά φέρει όπλα είναι υποχρεωμένος νά συντελεί στην άμυνα της Πατρίδας σύμφωνα μέ τούς

όρισμούς των νόμων». Άρα δέν αφήνει περιθώρια για καμμία εξαίρεση και ιδιαίτερα για λόγους συνειδήσεως.

Άλλά για νά μήν υπάρχει τό ένδεχόμενο νά αναζητηθούν παράθυρα για εξαίρεσεις τό άρθρο 13 του Συντάγματος όρίζει στην παρ. 4 πολύ ρητά ότι «κανένας δέν μπορεί, εξαιτίας των θρησκευτικών του πεποιθήσεων, νά απαλλαγεί από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων προς τό Κράτος ή νά άρνηθεί νά συμμορφωθεί προς τούς νόμους».

Συνεπώς, ή αξίωση για απαλλαγή των Μαρτύρων του Ίεχωδά από την εκπλήρωση των στρατιωτικών τους υποχρεώσεων έξ αιτίας των θρησκευτικών τους πεποιθήσεων αντίκειται προς ρητή διάταξη του Συντάγματος και συνεπώς δέν μπορεί νά την άγνοήσει ούτε ή σημερινή είτε όποια άλλη κυβέρνηση, πριν τροποποιηθούν τά άρθρα αυτά σέ μία προσεχή αναθεώρηση. Άκόμα και νά νομοθετήσει σήμερα απαλλαγή των αντιρησιδών, όπως φαίνεται νά παρασύρεται ή παρούσα κυβέρνη-

ση, όποιοσδήποτε στρατευμένος θά μπορούσε νά προσβάλει τό νόμο αυτό, ως αντισυνταγματικό στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του Συμβουλίου Έπικρατείας κι εκείνο θά ήταν υποχρεωμένο νά τόν παραμερίσει (άλλωστε δέν θά επιτρεπόταν κανονικά ή ψήφισή του κατά την νομοπαρασκευαστική διαδικασία), έστω κι αν έβριζε ό κ. Τζουμάκας ή όποιος άλλος ύπουργός θά ήθελε νά περάσει τόν αντισυνταγματικό αυτό νόμο.

Και επιτέλους, έπειδή την απαλλαγή από την στράτευση την υποστηρίζουν κυρίως οί αυτοαποκαλούμενοι προοδευτικοί και οί λοιπές «δημοκρατικές» δυνάμεις προτείνοντας στην ουσία νά άγνοηθεί τό Σύνταγμα, πώς οί ίδιοι αυτοί κύριοι χαλάνε τόν κόσμο ότι τό Σύνταγμα δέν επιτρέπει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων; Ή σέδεσαι όλες τίς διατάξεις του Συντάγματος, είτε σου άρέσουν είτε όχι, είτε σιωπᾶς αν θέλεις νά περνᾶς για σοβαρός και πάντως αν δέν είσαι άνεύθυνος και άδίστακτος ύποκριτής».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Στό Τριμελές Ήφε-
τείο Κακουργημάτων
Ἀθηνῶν προτείνει ὁ Εἰσαγ-
γελέας Πλημ/κῶν Ἀθηνῶν
νά παραπεμφθεῖ ὁ Μητρο-
πολίτης Χρυσόστομος Συνε-
τός καὶ ὁ Γεώργιος Κατσα-
μπάνης τοῦ Δημητρίου γιὰ
τά ἑξῆς ἀδικήματα:

1) πλαστογραφία μετὰ
χρήσεως μέ σκοπὸ τὸ ὄφε-
λος διὰ βλάβης τρίτου κατὰ
συναυτουργία 2) τῆς ἁμε-
σης συνεργίας σὲ ἀπάτη
ἰδιαιτέρας μεγάλης ζημίας,
τελεσθεῖσα κατ' ἐπάγγελμα
καὶ ὑπὸ περιστάσεις πού
μαρτυροῦν ὅτι ὁ δράστης
εἶναι ἰδιαίτερα ἐπικίνδυ-
νος, κατ' ἐξακολούθησιν,
πού φέρεται ὅτι τέλεσε ὁ
κατηγορούμενος Γεώργιος
Κατσαμπάνης 3) τῆς ἠθικῆς
αὐτουργίας σὲ ἀντιποίηση
ἐκκλησιαστικοῦ λειτουρ-
γήματος λειτουργοῦ τῆς
Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς
Ἐκκλησίας κατ' ἐξακο-
λούθησιν.

Ὁ Γεώργιος Κατσα-
μπάνης γιὰ πλαστογρα-
φία μετὰ χρήσεως, γιὰ
ἀπάτη, ἰδιαιτέρας μεγά-
λης ζημίας, γιὰ ἀντιποί-
ηση ἐκκλησιαστικοῦ λει-
τουργήματος λειτουργοῦ
τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατο-
λικῆς Ἐκκλησίας κατ' ἐξα-
κολούθησιν. Συνελήφθη
ἐπ' αὐτοφώρῳ νά συνευ-

ρίσκεται γυμνός μεθ' ἐτέ-
ρου νεαροῦ ἀτόμου καὶ νά
ἐνεργεῖ μετ' αὐτοῦ ἀσελ-
γεῖς πράξεις, κηρυχθεὶς
ἐνοχος ἐπὶ «κιναιδισμῷ».

Ὁ Γεώργιος Κατσα-
μπάνης μαζί μέ τόν Μητρο-
πολίτη Χρυσόστομο Συνετό
ἔχοντας ὡς σχέδιο, ἀμφό-
τεροι τήν ἐπαναφορὰ τοῦ
πρώτου στό ἐκκλησιαστικό
σχῆμα καὶ γνωρίζοντας
ὅτι δέν μπορούσε μέ τίς
νόμιμες καὶ κανονικές δια-
δικασίες νά ἐπαναχειρο-
τονθεῖ, μεθόδευσαν εἰκο-
νική καὶ πλασματική ἀπο-
κάτάστασή του καὶ δὴ ἐνερ-
γώντας ἀπὸ κοινοῦ κατήρ-
τισαν ἐξ ὑπαρχῆς πλαστό
«Κανονικὸ Ἀπολυτήριο»
ὡς δῆθεν προερχόμενο ἐκ
τῆς ἐλληνικῆς Ὁρθοδό-
ξου Ἐπισκοπῆς Τορόντο
(Καναδά). Κάτω δέ ἀπὸ
τό κείμενο, στό ὁποῖο δῆθεν
ἐβεβαιώνετο ὅτι ὁ Γεώρ-
γιος Κατσαμπάνης «εἶχεν
ἀκώλυτον τήν ἱερωσύνην
τοῦ ἐκτελεῖν τά τοῦ βαθ-
μοῦ τοῦ διακόνου προσή-
κοντα», ἔθεσαν κατ' ἀπο-
μίμησιν καὶ ἐν ἀγνοία τοῦ
Ἐπισκόπου Τορόντο -
Καναδά Σωτηρίου, τήν
ὑπογραφή του ὡς καὶ τήν
σφραγίδα, τῆς ἐλληνικῆς
Ὁρθοδόξου Ἐπισκοπῆς
Τορόντο, πού εἶχαν κατα-
σκευάσει οἱ ἴδιοι, ὥστε νά
φαίνεται ὅτι δῆθεν εἶχε

χορηγηθεῖ ἀπ' τόν παρα-
πάνω Ἐπίσκοπο, προσδί-
δοντάς του ἔτσι νομιμο-
φάνεια.

Αγωγή κατὰ τῶν
σφετεριστῶν τοῦ Ἱ. Ναοῦ
Ἀγ. Ἀναστασίας Κομο-
τηνῆς, θά καταθέσει
σύντομα τό «Γενικόν Ἐκκλη-
σιαστικόν Ταμεῖον Γ.Ο.Χ.
Ἑλλάδος» (Κάνιγγος 32).

Ἐπιπροσθέτως ὁποια-
δήποτε ἐκκλησιαστική
πράξι ἥθελε τελέσει ὁ π.
Καλλιόπιος ἐντός τοῦ Ἱ.
Ναοῦ θά θεωρηθεῖ ἄκυρη.
Ὁ ἐν λόγῳ Κληρικός ἐπειδὴ
κατὰ καιρούς ἔχει δημο-
σιοποιήσει στά περιοδικά
του κακόδοξες κι' αἰρετι-
κές δοξασίες χωρίς νά τίς
ἔχει ἀνακαλέσει, ἡ συνεί-
δηση τῆς Ἐκκλησίας μας
τόν ἔχει τοποθετήσει σὲ
ἴση μοίρα μέ τοὺς ψευδο-
χειροτονημένους Ἀρχιε-
ρεῖς. Ἐπομένως, ὅταν μέ
τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ τό
Ταμεῖον μας κερδίσει τήν
ὑπόθεσι καὶ τήν κυριότητα
τοῦ Ἱ. Ναοῦ θά τελέσει ἐκ
νέου τά Ἐγκαίνια καὶ θά
ἐνημερώσει τό εὐσεβές πλή-
ρωμα τῶν Γ.Ο.Χ. Κομο-
τηνῆς γιὰ ποιούς λόγους
οἱ Ἐκκλησιαστικές πρά-
ξεις τοῦ Καλλιοπίου στε-
ροῦνται Χάριτος καὶ ἐγκυ-
ρότητος.

ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἐν ἔτει αχό', Ἰουλίου κδ', α' ἡμέρα. 1670.

ΕΜΑΡΤΥΡΗΣΕΝ Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΚΙΟΝ (¹)

ΟΥΤΟΣ ὁ τρισόλβιος Ἀθανάσιος ἦν ἐκ χώρας λεγομένης Γκίου τῆς κειμένης εἰς τὴν τῆς Νικαίας ἐπαρχίαν (²) ὀνομαστὸς εἰς τὴν χώραν του, μετὰ γυναικός, καὶ τέκνων, ἔχων πλοῦτον ἀρκετόν, καὶ οὐδενὸς τῶν ἀναγκαίων ὑστερούμενος, ἀλλὰ καὶ εὐαγγελικῶς πολιτευόμενος, ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου· συνέβη δὲ καὶ ἔρριψαν οἱ Ἀγαρηνοὶ εἰς τὴν χώραν του συδοσίαν βασιλικήν, τὸ λεγόμενον τουρσάτην, ὑπὲρ τὴν δύναμιν τῶν Χριστιανῶν· καὶ αὐτός, ὡς πλέον μεγαλύτερος ὅπου ἦτον ἀπὸ ὅλους, καὶ πλέον φιλάδελφος, ἐκίνησεν ἀγωγὴν κατὰ τῶν ἐγγχωρίων Τούρκων, διὰ νὰ συμβοηθῇσιν καὶ αὐτοὶ τοῖς Χριστιανοῖς, εἰς τὸ δόσιμον τὸ βασιλικόν· ἐπειδὴ γιαντζάροι δὲν ἦσαν, οὔτε σπαγῆδες, ἀλλὰ ραγιαδες καὶ αὐτοί. Οἱ δὲ Ἀγαρηνοὶ ἐφοβήθησαν, μήπως καὶ τελειώσῃ τὸ μελετώμενον αὐτό, ὅτι ἦτον μέγας ἄρχων, καὶ λόγιος, καὶ ὁ λόγος του εἶχε δύναμιν κοντὰ εἰς τοὺς κριτάς· συνεβουλεύθησαν λοιπόν, καὶ πιάνοντες αὐτόν, τὸν ἔφεραν εἰς Κωνσταντινούπολιν· καὶ πηγαίνοντες εἰς τὸν Βεζύρην ἐμαρτύρησαν ψευδῶς, ὅτι

εἶπε νὰ γένῃ Τούρκος· ὁ δὲ Βεζύρης ἠρώτησεν αὐτόν, καὶ πολλὰ παρεκίνησέν τον, διὰ νὰ γένῃ Τούρκος, ἀπεκρίθη ὁ εὐλογημένος Ἀθανάσιος καὶ λέγει· μὴ γένοιτο Χριστὲ Βασιλεῦ ποτὲ νὰ ἀρνηθῶ ἐγὼ τὴν πίστιν μου· ταῦτα εἰπόντος τοῦ Ἀγίου, ἐπρόσταξεν ὁ Βεζύρης καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ὥρισε καθ' ἐκάστην νὰ τὸν τυραννοῦν ἀνηλεῶς εἰς διάστημα ἐξήκοντα ἡμερῶν· εἶτα τὸν εὐγαλαν, καὶ τοῦ ἔλεγον πάλιν νὰ γένῃ Τούρκος· ὁ δὲ Μάρτυς ἔστεκεν ἀκλόνητος, καὶ στερεὸς εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεώς του, καὶ ἔλεγεν· ἐγὼ Χριστιανὸς ἐγεννήθηκα, καὶ Χριστιανὸς ἔχω νὰ ἀποθάνω· ταῦτα ἀκούσας ὁ Βεζύρης παρέδωκεν αὐτόν εἰς τὸν ἐπαρχον· καὶ ὁ ἐπαρχος εἰς τὸν δήμιον· ὅστις φέροντάς τον εἰς τὸ Παρμὰκ Καπί, ἀπέτεμε τὴν Ἀγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν, καὶ οὕτως ὁ φερώνυμος Ἀθανάσιος ἔλαβε χαίρων τοῦ Μαρτυρίου τὸν Στέφανον, καὶ ἡξιώθη τῆς οὐρανῶν Βασιλείας· ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐλέει τοῦ παναγὰδου Θεοῦ ἡμῶν, διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἀγίου. Ἀμήν.

~~~~~

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΝΩΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

PORT
PAYÉ
HELLAS

